

kort geding

THEATER

Life/Reset

Fabrice Murgia. Nog op 3 en 4 december in Theater Antigone, Kortrijk, 056-24.08.87.

(www.antigone.be)

★★★★☆

VAN ONZE MEDEWERKER

WOUTER HILLAERT

DOORNIK | Fabrice Murgia is amper vier jaar van het Luikse conservatorium af, maar hij levert met zijn tweede productie *Life/Reset* al een doorwrocht kleinood à la Guy Cassiers af.

De technologie die Murgia aanwendt, heeft zelfs iets te vertellen. Korrelige beelden van webcams en bewakingscamera's, trashy gameshots, afgelichte 3D-images van internet: alleen al de gebruikte projecties suggereren een verhaal rond schuivende levels van realiteit. Je voelt meteen dat deze jongen van een andere generatie is. Hij is video ver voorbij.

Al die beelden plakt Murgia op een podiumvullend gaasdoek, bovenop een doodeenvoudige situatie op scène. Eenzaam meisje, Ondine op de chat, fantaseert zich op haar gesloten flat een nieuw leven via haar laptop. Je ziet haar ontwaken, koffie zetten, inloggen op Second Life. Haar ontbijt shopt ze daar. Haar genegenheid ook. Het maakt haar reële tristesse des te pregnanter. Twee armen om haar benen geslagen, hurkt ze tegen de chauffage.

Murgia kent duidelijk zijn Castellucci. Van de Italiaanse grootmeester leent hij niet enkel de clash tussen trage dagelijkse handelingen en een soundtrack als een voorbijdenderende goederentrein. Geregelde donkerslagen wekken ook een unheimische verwachting. Maar hoe de jonge Waal die podiumwerkelijkheid steeds dieper laat infiltreren door virtuele fantasieën, is volkomen authentiek. Nauwer en nauwer vloeit Ondines wezen samen met haar online profiel, terwijl haar persoonlijkheid verder en verder splitst.

Dat proces wordt onderbouwd met adolescent sprookjes. Als een Roodkleedje vleit de actrice Olivia Carrière zich neer in het bloe-

Fabrice Murgia goochelt met beelden. © //

menbed van Sneeuwwitje, aan de pillen stervend voor haar virtuele prins. Wakker zal ze worden als Alice in Wonderland, met een konijn aan haar bad. Of is ze de kleine zeemeermin?

Natuurlijk thematiseert het theater die sprookjeskracht van internet al langer dan vandaag. Maar vaak gebeurt dat in een sfeer van belegen moralisme: pas op, surfen kan de mentale gezondheid ernstig schade toebrengen! Murgia daarentegen suggereert dat zo'n tweede, maakbare realiteit misschien net een hoop problemen kan helpen te verzoenen. Hij lijkt niet alleen een straffe vakman, maar ook een visionair. Wat behoeft een groot kunstenaar meer?